

Ejerra

literatura i Art

Salut, amics!

També com a manera de pròleg de la tasca que ens hem imposat, anem a dir unes paraules protocolàries respecte a la secció que ens ocupa i a la qual hi posarem tot el nostre entusiasme:

Ja fa molt temps que una colla d'amics volíem fer una revista. Aqueixa revista, com tantes altres coses, no deixà d'ésser un somni. Després aquests amics ens hem anat disgregant; els uns perquè l'ideal que professàvem amb veu alta i sense giragones els comprometia, i ells no són homes per comprometre's. Altres, perquè els venia gran el nostre cercle espiritual i no pogueren suportar més la seva màscara... en fi, els uns per això i els altres per allò el somni s'esvaï. Ara, alguns dels més cars amics d'aquell *cenacle*, ens hem trobat altra volta acoblats sota aquest setmanari...

Per primera vegada tinc un compromís contret íntimament, d'imposar-me una obligació — ben plaenta per cert— d'escriure setmanalment *el meu article*. Això representa una responsabilitat que estava lluny de sospitar, puix que no hauria acceptat cap compromís si hagués estat a base de *condicions* ni *restriccions* de cap mena. La nostra revis-

ta es liberal i goso a dir que mancava a Granollers. Granollers, sortosament, no té, com altres pobles, aqueixes deixalles de feudalisme ni intolerància religiosa, per amordaçar-nos i treure'ns cristianament el pa de la boca; per això crec que la nostra revista, guiada amb un esperit noble, trobarà comprensió i afecte.

Naturalment, tothom qui s'imposi una tasca deu tenir un punt de partida i aquest per a mi és l'Art. Sento la política que com a ciutadà m'atany, però no per a dedicar-m'hi en les meves hores d'esplai.

En tots els aspectes, de l'Art, ja sigui en l'aspecte literari, com pictòric, etc., s'escauen moltes consideracions i que jo sento amb més intensitat que en cap altre manifestació de l'esperit; això no vol dir, però, que contínuament aqueixa sigui la meva única i constant preocupació. Ens interessin moltes altres coses d'un interès més vital, per oblidar-nos-en.

En fi: volia fer una exposició del meu programa; potser no cal... Sento no poder dir coses. Potser les diré malament, però, sempre he cregut que per a no dir res més val no escriure. Mentrestant, us desitjo salut, amics!...

FRANCESC SERRA

L'Art de la Música

De l'art de la música, com dels demés arts, son dos els éssers que en gosen i disfruten; dos éssers que es confonen en un sol al sò de la melodia que segueix a aquesta paraula tan gran i harmoniosa. Aquests dos éssers que es troben imprescindiblement lligats l'un a l'altre per mitjà d'una compenetració sobrenatural, son l'interpretador i l'escoltador.

Aquest primer ésser, guiat per la grandesa d'ànima que porta i de la gran voluntat a l'estudi — acompanyat de la seva intel·ligència — ha pogut arribar a vèncer les mils dificultats que s'interposen en la música de les grans composicions i fer sentir a la humanitat el què son els efectes de l'ànima — sensació experimentada en la més bella

forma —; dintre la seva presó artística ha passat hores d'amargura i de desil·lusió, motivades pel presentiment d'un esforç frustrat després de molts anys de constant estudi i d'haver sofert totes les privacions de la vida. Però, dominador per temperament i sacrificador de sa pròpia existència, s'ha sapigut imposar per a combatre les acometivitats de la vida que l'amenacen contínuament per a fer-lo caure en el gorc asquerós de la brutalitat humana i desfer-li la carrera que l'ha de portar a la glòria musical.

Ell és qui, somniant en un demà de glòria, no repara en passar llargues hores i part de la seva vida tancat en una cel·la rústica i fosca per a no distreure's amb la claretat que li envia la natura, per a poder fer més perfeccionades les seves aspiracions i perquè l'interpretació resulti a la mesura de la inspiració que hi abocà el compositor, en el moment sublim de la composició.

El millor per l'estómac: **DIGESTONA CHORRO**. Preu 3 Ptes.